

Христофоръ Колумбъ.

Христофоръ Колумбъ, сынъ на единъ Генуезскій ткачъ, родилъ ся въ 1436 л. Въ младость-тж си той много прилѣжно ся училъ; занимавалъ ся съ Географіѣж-тж и Астрономіѣж-тж и нѣчто съ мореплаваніе-то, та еще отъ това врѣмя вече пламнѣла у него мысль да трѣгне по море камъ Западъ за да издыри морскій пѣтъ за въ Индіѣ. Той дълго врѣме кроилъ въ умъ-тъ си тѣж мысль и най-сѣтиѣ нагрѣбилъ ся да ѣ исплѣни. Нѣ за тѣж работж трѣбувало флота.

Колумбъ напраздно прѣдлагалъ свои-ты услуги на Генуезско-то, Портогалско-то и Англійско-то правителства. Никой не давалъ ухо на кроежи-ты му кои-то бродилъ за безумны и ничтожны нѣчта. Слѣдъ дългы и непрѣстаны исканія, сполучилъ да неспроси отъ Испанскій краль Фердинанда и отъ съпругж-тж му Изабелж, три голѣмы кораба и сто и двадесять души дружинж Екипажж.

Колумбова-та флотица трѣгнѣла изъ Испаніѣ на 8-й Августа 1492 и за девять деня вече стигнѣла прѣзь Гибралтарскій проливъ до канарскы-ты О-вы. Колумбова-та дружина были дръзостни и прѣдпріимчиви мжжіе, нѣ като заплавали изъ открыто и неизвѣстно море, венчкы начнѣли да ся съмнѣвать; само единъ Колумбъ былъ плѣно увѣренъ за успѣтъ-тъ на прѣдпріятіе-то си.

Слѣдъ едно малко безвѣтріе, кое-то и задрѣжа дръзостный мореплавателъ при канарскы-ты О-вы, на 9-й Септемвриѣ духнѣлъ попжтень вѣтѣръ, платна-та ся надули и кораби-ти трѣгнѣли камъ Западъ; О-въ Ферро ся изгубилъ въ море-то; Старый свѣтъ исчезвалъ задн мореплавателы-ты, а отпрѣди имъ ся разстилалъ безпрѣдѣлень Океанъ. Плувать день, плувать два, ничто не ся вижда освѣнъ небе и море. Най-сѣтиѣ на пятый день, показали ся птицы: бѣлы нагулесты щѣркели и бѣлы Стрѣчи-Опашкы. Мореходци-ти ся възрадовали, като видѣли дѣ-то при все че были толкова далечъ отъ брѣга, пакъ птицы вѣрчали. Плувать еще нѣколко деня и надѣжда-та начнѣла да угасва въ сръдца-та на моряцы-ты. Вѣтѣръ-тъ постоянно былъ попжтень, и тамо, дѣ-то Испанци-ти плавали, завѣялъ Есенный рядо-вень вѣтѣръ отъ Истокъ камъ Западъ; това траяніе на вѣ-